

Ο.Λ.Μ.Ε.

Διακήρυξη για την 40^η επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου

Τέσσερις δεκαετίες μας χωρίζουν από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 1973. Αξίζει σε αυτή τη σημαντική επέτειο να ταξιδέψουμε για λίγο με τη μνήμη μας στην Ελλάδα της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών.

Η πολιτική ζωή της χώρας χαρακτηριζόταν από την κρίση της διακυβέρνησης, την εμπλοκή της στις ιμπεριαλιστικές αντιπαραθέσεις στην περιοχή των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής, αλλά και από την εμφάνιση στο προσκήνιο ενός μαχητικού λαϊκού – εργατικού κινήματος που επεδίωκε την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής της εξάρτησης και της υποτέλειας.

Για άλλη μια φορά επιλέχθηκε ως λύση η συνταγματική εκτροπή και η επιβολή στρατιωτικής δικτατορίας με την στήριξη των Αμερικανών.

Η δημοκρατία είχε μπει στο γύψο. Τα ξερονήσια ήταν γεμάτα με εξόριστους και οι φυλακές με πολιτικούς κρατούμενους. Στην Ασφάλεια και στη Στρατιωτική Αστυνομία, τη διαβόητη ΕΣΑ, τα βασανιστήρια των αγωνιστών της ελευθερίας ήταν καθημερινή ρουτίνα. Χιλιάδες επώνυμοι και ανώνυμοι αγωνιστές αντιμετώπιζαν τις θηριωδίες του φασισμού στα χέρια απάνθρωπων βασανιστών.

Όμως ο λαός μας δεν έμεινε αδρανής. Οργάνωνε μέρα τη μέρα την αντίσταση στη Δικτατορία. Το φοιτητικό κίνημα εντάχθηκε και αυτό στον αγώνα. Το Φλεβάρη του '73 γίνεται η πρώτη κατάληψη της Νομικής στην Αθήνα και μετά λίγες μέρες η δεύτερη. Η Χούντα απάντησε με επέμβαση της αστυνομίας στο Πανεπιστήμιο, με συλλήψεις και βασανισμούς. Το φοιτητικό κίνημα ανασυντάσσεται. Ο λαός, οι εργαζόμενοι αρχίζουν να συμπαρατάσσονται με τη νεολαία. Η Χούντα απομονώνεται διεθνώς όλο και περισσότερο.

Τότε ακούστηκε από τον αυτοσχέδιο ραδιοφωνικό σταθμό το «**Εδώ Πολυτεχνείο. Σας μιλά ο ραδιοσταθμός των ελεύθερων αγωνιζόμενων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζόμενων Ελλήνων**». «**Είμαστε άοπλοι, είμαστε άοπλοι**», κραύγαζαν οι φοιτητές από το ραδιοσταθμό, όταν έβλεπαν τα τανκς έτοιμα να εισβάλουν στο Πολυτεχνείο. Και η εξέγερση καταπνίγηκε στο αίμα.

Η ξενοκίνητη Χούντα και οι Αμερικανοί υποστηρικτές της, όμως, βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Η τραγωδία της Κύπρου που ακολούθησε, με το προδοτικό πραξικόπημα, την εισβολή των ξένων στρατευμάτων και τη διχοτόμηση τελικά του νησιού, σήμανε το τέλος αυτής της θλιβεράς περιόδου.

Σήμερα, σαράντα χρόνια μετά, οι συνθήκες που βιώνει ο ελληνικός λαός είναι τραγικές. Καθημερινά, ολόένα και περισσότερο η ελληνική κοινωνία βυθίζεται στην εξαθλίωση και στην απόγνωση.

- Χιλιάδες οικογένειες στερούνται το ψωμί, την κατοικία και άλλα στοιχειώδη αγαθά.
- Η ανεργία χτυπάει την πόρτα κάθε σπιτιού και χιλιάδες οικογένειες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

➤ Η δημόσια παιδεία, όπως και η δημόσια υγεία, ισοπεδώνονται στο όνομα των μνημονίων και των συμφερόντων των τραπεζιτών.

➤ Οι ελευθερίες των πολιτών περιορίζονται, καθώς και τα δικαιώματα των εργαζομένων καταργούνται στο όνομα της κυριαρχίας των αγορών.

➤ Η Τρόικα καθορίζει, εντελώς ανεξέλεγκτη και ασύδοτη, την οικονομική μας πολιτική και αποφασίζει για όλα τα κρίσιμα ζητήματα που μας απασχολούν.

Αξίζει να το διακηρύξουμε για μια ακόμα φορά σε όλους τους τόνους: Δεν φταίνε οι εργαζόμενοι για την οικονομική κρίση που μαστίζει τον τόπο μας. Η σύγχρονη πλουτοκρατία, όμως, απαιτεί από αυτούς να σηκώσουν μόνοι τους αυτό το δυσβάσταχτο βάρος.

Σε αυτή την περίοδο της κρίσης και της εξαθλίωσης, η ελληνική κοινωνία αντιμετωπίζει μια ακόμα απειλή: Η φασιστική συμμορία που γέννησε και επέβαλε τη δικτατορία στη χώρα βρίσκει τη συνέχειά της σήμερα σε ένα θλιβερό μόρφωμα υμνητών και συνεχιστών της, σε μια εγκληματική συμμορία, τη «Χρυσή Αυγή», που επιχειρεί να εκμεταλλευτεί την τραγική συγκυρία για να υπονομεύσει κάθε έννοια δημοκρατίας, ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αλλά τέτοιου είδους σχεδιασμοί δεν πρόκειται ποτέ να γίνουν πράξη. Η θυσία των αγωνιστών του Πολυτεχνείου δεν θα πάει χαμένη, το λαϊκό κίνημα και η νέα γενιά θα αγωνιστούν γι' αυτό.

Σήμερα τα αιτήματα της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 για **ψωμί, παιδεία, ελευθερία, ανεξαρτησία και κοινωνική δικαιοσύνη** εξακολουθούν να παραμένουν επίκαιρα.

Καλούμε την εκπαιδευτική κοινότητα, το φοιτητικό κόσμο, τους άνεργους και τους νέους εργαζόμενους και εργαζόμενες, αντλώντας δύναμη και έμπνευση από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, να πρωτοστατήσουν σήμερα στον αγώνα για την ανατροπή αυτής της απάνθρωπης και βάρβαρης πολιτικής. Με όπλα μας την ενότητα, τη θέληση και την αλληλεγγύη, να ανατρέψουμε την πολιτική των μνημονίων και της λιτότητας κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΔΝΤ. Να θέσουμε τα θεμέλια για μία άλλη κοινωνία, μια κοινωνία της ισότητας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ καλεί όλους τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς, να συμμετάσχουν στις πορείες για το Πολυτεχνείο την ΚΥΡΙΑΚΗ 17 Νοέμβρη 2013.

Στην Αθήνα: σημείο συγκέντρωσης της ΟΛΜΕ στην Οδό Σταδίου και Χρ,Λαδά στις **3.30** μ.μ.

Αθήνα, 13 Νοέμβρη 2013